

כניסת שבת ויו"ט - ירושלים 5:56

עלון לפרשת השבוע

צאת השבת ויו"ט - ירושלים 7:06, ר"ת 7:42

שבת קודש וחג הסוכות - זמן שמחתנו (תשפ"ז)

דיני ערב חג הסוכות

(א) לא אומרים תחנון. ובני אשכנז אומרים למנצח.

(ב) כדי שיאכל בסוכה לתיאבון אין לאכול פת או מיני מזונות מחצות ואילך (רמ"א תשל"ט ס"ג). וכתב ה"משנה ברורה" (ס"ק כ"ז) דהסכמת האחרונים שדינו ככל ערב שבת שאסור מתחילת שעה עשירית, וזמנו היום משעה 3:31. אבל אוכל מעט פירות וירקות או בשר ודגים, ובלבד שלא ימלא כריסו מהם.

(ג) ה"לקט יושר" כתב בשם רבו "תרומת הדשן" שלא היה ישן בערב סוכות בצהריים כדי שיוכל לישון לתיאבון בלילה, כי השינה בסוכה קובע עיקר הדירה, ולכן חיוב השינה בסוכה חמורה מאכילה. ובריטב"א (סוכה כז.) מחייב עכ"פ לישון בסוכה בליל יו"ט ראשון אפילו ירדו גשמים.

(ד) יש להרבות בצדקה בערב סוכות. ומהר"ח ויטאל זצ"ל, היה מחלק קופה לעניים בכל ערב סוכות (שערי תשובה ר"ס תרכ"ה בשם המקובלים). ויראה לזמן אורחים עניים ליום טוב כפי יכולתו והשגתו ידו.

וראה ברמב"ם (פ"ו מיום טוב הי"ח) ומי שנועל דלתות ביתו, ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל לעניים ומרי נפש, על אלו נאמר זבחייהם כלחם אונים להם וכו', ושמחה זו היא קלון להם. וביאר ב"הלכות חג בחג" (סוכה פרק י"ד אות א'), ובדאי שאין ראוי לקיים בלחם אונים כזה מצות סוכה. ולפי זה אין זה רק הידור במצות שמחת החג, אלא חיוב הצדקה ולזמן עניים, זה דין במצות הסוכה והכשר בגוף המצוה עצמה.

(ה) השנה שיום טוב ראשון של סוכות חל בשבת ולא נוטלין בו לולב, אין צריך לקשור המינים קודם החג (תרנ"א ס"א), ויכול לקשור במוצאי שבת. ומצוה לאגוד בשני קשרים זה על זה. וצריך שיצא שדרו של לולב למעלה מההדס והערבה טפח, והוא לעיכובא.

(ו) ויזהר לקנות הד' מינים בקנין המועיל מדאורייתא מדעת המקנה ולפרוע הדמים קודם החג.

(ז) הלוקח חייב להיזהר במשנה זהירות כשהוא מחפש ובורר ד' מינים מהודרים, שחלילה לא יפגום ולא יפסול אותם בשעת החיפוש, דאז אפשר להכשל ח"ו באיסור גניבה וגזילה. ואם חלילה פסל אחד מהם, חייב להודיע על כך למוכר ולהתפשר עמו.

(ח) כן יש להזהר מאוד בבניית הסוכה שלא לעשות רעש בשעות המנוחה כשזקנים וחלושי כח כבר ישנים, כדי שלא תהא בניית הסוכה על חשבון גזל שינה. ואפשר שמן השמים מזמנין לנו ניסיון, למען נחדל מעושיק ידינו, לאחר יום הכיפורים, שיעיד עלינו יודע תעלומות שלא נשוב עוד לחטא הזה, ובזה נזכה לתשובה שלמה.

(ט) יש להזהר בליל התקדש החג שלא ינמנם בין מנחה למערב, ואם אינו בטוח בעצמו יעמוד על רגליו, כי אסור לישון חוץ לסוכה אפילו שנת ארעי. ואם נאנס וישן חוץ לסוכה אפילו שינת ארעי, מיד כשיקיץ צריך לילך לישון בסוכה, דאם ישן באיסור, כל שהקיץ צריך לחזור לסוכה.

4 תנאים לקיום מצות אכילה בלילה הראשון

מצוה מן התורה לאכול פת בליל א' דסוכות, לכתחילה קודם חצות הלילה כמו בליל פסח.

בכזית הראשון (ולכתחילה יאכל יותר מכביצה) בליל החג בסוכה יש להקפיד - א) לאכול פת (גמור, ולא מיני מזונות) לפחות בשיעור כזית (רצוי לאכול יותר מכביצה). ב) לאכול תוך כדי אכילת פרס (2-4 דקות). ג) לא להפסיק בדיבור. ד) לכיין באכילה לצאת ידי חובת מצות עשה של אכילה בסוכה "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל", למ"ד בסוכות ממש, ולמ"ד תחת ענני הכבוד.

וב"מנחת שלמה" כתב, דיש להזהר בזה הרבה, דאם לא כיוון באכילה והוא הדין בשינה לשם מצות סוכה, הוי כאוכל או ישן חוץ לסוכה.

בקידוש מתחיל ב"ויכולו" ואומר קידוש של חג ומזכיר של שבת באמצע ובחתימה, ומברך שהחיינו בכוונה ובשמחה, ויכוין גם על מצות אכילת הכזית.

יש מחמירין לא לאכול לכזית הראשון חלה מתוקה או מתובלת (גם לא במלח או בדבש) דומיא דמצה, ונכון להדר בזה. (ויטבול במלח או בדבש הכזית השני).

וב"הליכות שלמה" (פ"ט ס"ג) כתב, ויש לכיין בקידוש בברכת "לישב בסוכה" על הכזית פת שיאכל אח"כ ולא יפסיק בדיבור.

כיצד מצות ישיבת הסוכה?

(א) שיהיה כל שבעת הימים אוכל ושותה וישן ומטייל ומקבל פני אורחים ולומד בסוכה, כדרך שהוא דר בביתו כל ימות השנה (כמה נפלא! כל רגע שהוא יושב בסוכה או ישן

הוא זוכה לקיים מצוה, אז מה יש לחפש בטיולים מחוץ (לסוכה?)

וגם אנו ב"שיעור חצות" בכותל המערבי נוהגים ללמוד בל"נ בסוכה שברחבה (וזו הפעם היחידה שאנו מתרחקים בל"נ קמעה מהרחבה שהוא בצילו של הכותל המערבי, כדי לקיים את המצוה החביבה של ישיבה בסוכה גם כאשר אנו לומדים בדיבוק חברים).

(ב) כל שבעת הימים עושה אדם ביתו עראי וסוכתו קבע. ואין להכניס לסוכה כלים מאוסים (בגשמיות וברוחניות) וסירים שבישלו בהם, וכמו שלא מכניסים אותם במקום עיקר דירתו כן אין להכניסם לסוכה.

עבר והכניס לסוכה דברים אסורים כנ"ל או שעשה בה תשמיש בזוי, יש אומרים שהסוכה נפסלה מדרבנן, ולכתחילה נכון להחמיר שלא לברך "לישב בסוכה" עד שיוציאם (הלכות חג בחג פרק י"ג סעיף ד').

(ג) מותר לישון בסוכה יחידי בלילה, משום שומר מצוה לא ידע דבר רע (הגר"א במעשה רב).

מדוע נצטוונו לעשות סוכה לאחר יוה"כ?

מצות הסוכה שבה אנו עוזבים את דירת הקבע והולכים לדור בדירת ארעי, נחשבת עבורנו כגלות, כך שאם חלילה נגזר עלינו בראש השנה שנגלה ממקומנו, קיום מצות הסוכה פוטר אותנו מכך. וכן הוא ב"ילקוט שמעוני" (ויקרא רמז תרנ"ג), אמר רבי אליעזר בר מרוס, למה אנו עושין סוכה אחר יום הכיפורים, אתה מוצא בר"ה יושב הקב"ה בדין על כל באי העולם וביוה"כ הוא חותם את הדין. שמא יצא דין של ישראל לגלות, ועל ידי כן עושין סוכה וגולין מבתיהן לסוכה, והקב"ה מעלה עליהן כאילו גלו לבבל".

הבה נתבונן לאיזו גלות אנו יוצאים בחג הסוכות? ברוב רחמיו וחסדיו הקב"ה שולח אותנו לגלות ושנרויח כפלים, גם שייקרא כאילו הרחקנו נדוד לגלות, וע"י זה לא נצטרך לצאת לגלות אמיתית, וגם באותה גלות בה נשהה בחג הסוכות נצבור מצוות ומעשים טובים לאין ערוך, כי עצם השהות בסוכה בכל רגע היא מצוה, וכך יהיה לנו ולכל בית ישראל בכל מקום שהם גמר חתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה כדבש.

מתשובה מיראה לתשובה מאהבה

לאחר התשובה מיראה בר"ה וביוה"כ ומחילת עוונות באים ימי הסוכות שהם תשובה מאהבה, ואנו חוסים ובאים לשבת יחד בצילא דמהימנותא, והוא זמן שמחתנו, שהיא ההוכחה שהקב"ה כיפר לנו על כל עוונותינו. וכגודל השמחה גודל הסליחה, המחילה והכפרה. ובנטילה של הארבע מינים, שהם מכוונים כנגד האיברים, אתרוג - לב, לולב - חוט שדרה,

הדסים - עיניים, ערבה - שפתים, אנו מכוונים בנענועים שכאילו ולוקחים אותם האיברים ומשעבדים להם יתברך, ועושים את זה בשמחה, היא היא התשובה מאהבה, ואזי כל העבירות נהפכים לזכויות, וזה הפירוש "ולקחתם לכם ביום הראשון" - יום ראשון לחשבון עוונות, שכולם יהפכו לזכויות, אמן כן יהי רצון.

בסוכות מתחילים ימים של עבודה מאהבה

בחג הסוכות אנו צועדים בכוחות עצמנו. למה הדבר דומה? לתינוק בצעדיו הראשונים שמחזיקים בידיו, וכך "מצעידים" אותו, אולם מגיע היום שמרפים את האחיזה בו ומעכשיו עליו ללכת בכוחות עצמו.

עשרת ימי תשובה היו ימים של "יראה", אדם עושה דברים מיראה כי הוא מפחד, וממילא הוא מוכרח לעשותם. בעשרת ימי תשובה היינו מוכרחים להתפלל בכוונה, הקב"ה היה איתנו, הוא החזיק אותנו. אבל הגיע יום חג הסוכות, תקעו בשופר, השכינה הסתלקה והיראה נרגעה, עכשיו מתחילים ימים של "אהבה". האהבה באה מתוך לבו של האדם, מכוחו, מיוזמתו, ולכן אהבה גדולה מיראה, כי היא לא באה מתוך הכרח אלא מרצונו ומלבו של האדם.

(שיחות מר' שמשון פינקוס זצ"ל, סוכות, עמ' עט-פ)

יעקב אבינו מלמדנו - בית המדרש הוא הקבע וביתו ורכושו ארעי

בטור (או"ח סי' תי"ז) נאמר שהמועדים הם כנגד האבות. פסח כנגד אברהם דכתיב "לושי ועשי עוגות", שבועות נגד יצחק שתקיעת שופר של מתן תורה היה בשופר מאילו של יצחק, חג הסוכות הוא כנגד יעקב אבינו דכתיב (בראשית לג, יז) "ויעקב נסע סכותה, ויבן לו בית, ולמקנהו עשה סוכות". ובתרגום יונתן שם פירש "ויבן לו בית ובנה ליה בי מדרשא ולגיתיו עבד מטלן".

יעקב אבינו בנה את בית המדרש כבית של קבע, אבל את כל קניינו הוא בנה אהלים, סוכות ארעי. ללמדך הכל ארעי, כל העולם הזה ארעי, כל הקניינים הגשמיים ארעיים. רק בית המדרש הוא הקבע היחידי והבלעדי. לכן גם הוא קרא את המקום "סוכות", על שם הארעי שאינו קבוע. ויעקב אבינו הנציח זאת לדורות, למקנהו עשה סוכות, לעצמו בנה בית, בית המדרש היה המקום הקבוע היחידי של יעקב אבינו "יעקב איש תם יושב אהלים".

דרשתו המרטיטה של ה"יערות דבש"

(ראוי להקריא זה ברבים בסוכה)

בדרשה שדרש רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל בין כסה לעשור שנת תק"ה בק"ק מיץ, אמר בתוך דבריו וז"ל: "אבל האיש הירא וחרד לדברו של מלך מלכו של עולם, לא תהיה לו

בקדושה ובטהרה, ואימה ויראה ושמחה, קונה קדושה ותוספת הארה בנפשו, ומצא גאולתו כל השנה לעבוד את בוראו עבודה תמה".

הביאני המלך חדריו, נגילה ונשמחה בך

מובא בשם רבינו הגר"א זצ"ל (היארצייט חל בחול המועד ביום רביעי י"ט בתשרי), שפסוק זה (שיר השירים א, ד) נאמר על חג הסוכות, שהקב"ה פונה אלינו וקורא לנו בחיבה יתירה לבוא ולהכנס כביכול לחדריו - לסוכה בה שורה השכינה הקדושה, כמבואר בזהר הק' (אמור ק"ג), שהסוכה היא מדור וצל האמונה, צילא דמהימנותא, והיא ההוכחה הנפלאה שהקב"ה מחל ומתרצה לנו, שמכניס אותנו לדירה אחת עמו, ושהשכינה פורשת כנפיה עליה מלמעלה. ולכן סוכה הנמוכה מעשרה טפחים פסולה, כיון שהשכינה אינה יורדת למטה מ' טפחים.

ולאחר שזכינו בעבודת חודש אלול לבטל את כל ה"כוחי ועוצם ידי", בבחינת "אני לדודי", ובתפילות של ר"ה להמליך את הקב"ה, ובעבודת יום הכיפורים לבטל את הגשמיות בחמשת העינויים, הרי אנו נכנסים לחג הסוכות ומכריזים "הנה אנחנו מקיימים הלכה למעשה את כל מה שהתפללנו, מבטלים את הכוחי ועוצם ידי, ובוטחים בהש"ת", ומקיימים "ופרוש עלינו סוכת שלומך", ויוצאים מהבית לדירת ארעי ועוד שמחים בזה, כי "נגילה ונשמחה בך". והשיא של הימים הנוראים הוא שמחת תורה - החיבוק והריקוד עם הס"ת וההכרזה של "אין עוד מלבדו".

הרי בימים הנוראים אנו עוברים "שבעה שערים": א) אלול - הכנעה. ב) ר"ה - המלכה. ג) עשרת ימי תשובה - תשובה. ד) יוה"כ - טהרה. ה) סוכות - שמחה. ו) הושענא רבא (דהוא יוה"כ באתכסיה) - ישועה. ז) שמחת תורה - אהבת התורה וההתדבקות בה. כלומר להכניס את ההתרוממות מעגל החגים וקדושת הימים הנוראים לתוך דף הגמרא. וזה השיא והתכלית שאינו צריך כבר אמצעים - ארבע מינים, סוכה, תענית, שופר, אלא הוא והתורה נהיים אחד - קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא.

סגולת מצות הסוכה - שלום בית והגנה

מובא בספר "יפה ללב" בשם תיקוני הזהר (תיקון ע' קל"ב). מאן דעביד ליה סוכה קוב"ה מסכך עליה בההוא עלמא, ואגין עליה מכל מלאכי החבלה, כד נפיק מהאי עלמא לההוא עלמא, עי"ש. ואע"ג דסוכה מצוה קלה היא, המבטלה, עונשו מרובה שדומה ככופר בה.

ועוד הוסיף שם, שמי שנזהר במצות סוכה ולעשותה כתיקונה, מובטח לו שלא יהיה מריבה בתוך ביתו כל אותה השנה.

סוכה זו לבד בחג הסוכות, כי אם כל השנה יהיה לו הכל דירת ארעי. וילין בצל הסוכה ויצא מדירת קבע, ויהיה הכל בעיניו כגר וכאורח בעלמא, ויביט כוכבי השמים לשמים בה' מבטחו, מבלי לבנות בתים באבנים משכיות, וחדרי מלכים ברצפת בהט ושש וכדומה מתענוגי בני אדם להרחיב דעתו, ובזה יבוא לידי מותרות ותאוות ושאר חמדת ממון עם איסור והיתר ואפילו ללסטם הבריות, והכל רק בשביל לספק צורך ארמונו והיכלו, ובזה יתגאה וירום לבבו ויתנשא וישכח אלוה עושהו.

מה נעים ונחמד היה צוואת יונדב בן רכב (ירמיה לה, ו) שצוה לבניו לבלי בנות בתים כי אם באהלים ישבו, דירת ארעי פעם כה ופעם כה. וכן עשו אבותינו אברהם יצחק ויעקב היו שוכני אהלים, והוא שהאריך ימיהם", עי"ש בדבריו הנפלאים. (יערות דבש דרושו')

מדוע היתה שמחה יתירה בחג הסוכות?

אף על פי שכל המועדות מצוה לשמוח בהן, בחג הסוכות היתה במקדש שמחה יתירה, "ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים וכו'", מצוה להרבות בשמחה זו (רמב"ם סוף הלכות לולב).

הגר"י ניימן זצ"ל בספרו "דרכי מוסר" אומר, נדמה כי הציווי על שמחה יתירה בחג הסוכות עומד בסתירה לחיוב לצאת מדירת קבע ולשבת שבעת ימים בדירת ארעי. אך לאחר התבוננות מגלים אנו כי אדרבה הישיבה בדירת ארעי מובילה אותנו אל השמחה האמיתית, כי שמחה אמיתית אין להשיגה אלא לאחר שמגיעים להכרה, כי הישיבה בעולם הזה אינה אלא ישיבת ארעי. הסברם של דברים, הסבור שחיי העולם הזה הם תכלית חיי האדם וכי ישיבתו היא ישיבת קבע, לעולם לא יוכל להגיע לשמחה פנימית, כי מי ששקוע בהבלי העולם הזה חסרה לו שמחה, לפי ששמחה היא ענין רוחני, רק מי שמתקרב אל ה' יתברך מגיע לשמחה, כי "עוד וחדוה במקומו", כל התאוות והבלי העולם הזה מפילים על האדם עצבות, אשר היא היא אבות הטומאה.

הסוכה - פלטין של מלך

כתב ה"אליהו רבא" (שו"ע תפ"ו, ד') ראיתי מבני עליה שהיו מנשקים את הסוכה בכניסתם וביציאתם, והכל כדי לחבב את המצוה. ומפורש במס' סוכה (ט). שחל שם שמים על עצי הסוכה. וכן יזהר מאד שלא יכעס בסוכה משום שכל זה הוי בזיון לסוכה וקדושתה. וצריך לישב בה בדרך ארץ כמו שיושב בפלטין של מלך.

ועוד מובא בספר "פלא יועץ" (ערך סוכה) "אמרו על האר"י הק', שהיה נזהר שלא לדבר שיחת חולין בתוך הסוכה, ובדאי מי שנזהר לקבוע דירתו וישיבתו בה כל שבעת הימים

חידה לסוכות:

איזה פסול יש בסכך שהוא פסול גם בדפנות?

(א) אם יש ריח רע בסכך הסוכה פסולה, מכיון שעל ידי זה יצא מן הסוכה (סוכה יג.) ופסול זה הוא גם בדפנות (רמ"א סי' תר"ל ומשנה ברורה ס"ק ד).

(ב) דבר שמתייבש תוך ז' דאינו ראוי לשבעה ימים (רמ"א שם).
(ג) אם אינו עומד ברוח מצויה פסול בשניהם.

חיתום גזר הדין בהושענא רבא

הושענא רבא זה יום דין. וכתב הרמ"א בשו"ע (סימן תרס"ד ס"א) כתבו הראשונים ז"ל, שיש סימן בצל הלבנה בליל הושענא רבא, שיקרה לו או לקרוביו באותה השנה. ויש מי שכתב שאין לדקדק בזה, כי רבים אינם מבינים בזה על בוריו. וב"כף החיים" (ס"ק י"ח) כתב, בעיקר הדין דנידון העולם עתה הוא, להמסר הפתקים שנחתמו בנעילת יוה"כ, ואע"פ שנמסרו הפתקים לא ניתן רשות לפעול המשפט והעונש הכתוב באותם הפתקים עד שמיני עצרת, כדי לתת עוד זמן אל החוטאים שישובו בתשובה ביום הו"ר. ואם ישוּבו יחזרו לקחת הפתקים מיד השליחים.

מפורסם בשם ר' אליהו לופיאן זצ"ל, שכל שנה היה מתחיל את השיחה שלו בליל "הושענא רבא" בדברי ה"חתם סופר" (שנפטר לאחר סוכות כ"ה תשרי ת"ר) שאמר לבני ביתו "את ראש השנה עברתי טוב, את יום הכיפורים גם כן עברתי טוב, בהושענא רבא הקב"ה הוציא אותי..."

יברכנו השי"ת עם כל עמך בית ישראל, ויחיינו יחד עם כל בני ביתנו, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו, ונדכה לבנית בית מקדשנו ותפארתנו, שהוא בית חיינו, עם משיח צדקנו בב"א.

רמז מן התורה ליום הושענא רבא

הושענא רבא מרומז בתורה עפ"י מש"כ באלוה רבא (או"ח סי' תרס"ד). למה נקרא שמו הושענא רבא? אמר הקב"ה לאברהם אני יחיד ואתה יחיד, אתן לבניך יום המיוחד לכפר בו עוונותיהם, וזה הוא הושענא רבא. פירוש "שמי אהיה" בגימ' כ"א. ואתה בדור כ"א, עשרה דורות מאדם ועד נח, ועשרה דורות מנח ועד אברהם. והושענא רבא הוא בכ"א ימים לחודש תשרי. אמר לו הקב"ה לאברהם אם אין כפרה לבניך בראש השנה יהיה ביום כיפור, ואם לאו יהיה בהושענא רבא, וזה יחדתי על שמי וזהו הושענא רבא, עכ"ד.

והנה הפסוק (ויקרא כג, כז) "אך בעשור לחודש יוה"כ הוא וגו' ועניתם את נפשותיכם". דתיבת "אך" בגימ' כ"א (בתשרי) שהוא יום הושענא רבא, שגם בו ניתן לכפר על

העוונות כביום הכיפורים, וכמש"כ לעיל באלוה רבא. ואע"פ ש"אך" בא למעט ולא לרבות, מ"מ י"ל שגם אם "אך" בא למעט שלא נטעה לומר שצריך להתענות גם בהושענא רבא לפי שהוא יום כפרה, לכן אמר דרך בעשור לחודש תענו את נפשותיכם ולא בהושענא רבא, דאדרבא בהו"ר מצווים לאכול ולשמוח. ומזה שצריכים למעט הו"ר שלא לצום בו, על כרחך בא לרבות אותו יום שהוא יום מחילה וכפרה כיום הכיפורים.

תכלית הימים הנוראים - שמחת תורה

לאחר שבעה ימים שהיינו מוקפים במצות סוכה וד' מינים, בא היום השמיני שבו אנו יכולים לשמוח עם הס"ת ללא שום אמצעי ומצוות אחרות, "נגילה ונשמחה בך" - בכ"ב אותיות. ורוקדים ומקיפים את הבימה ששם קוראים את הס"ת ולומדים בו, כי עיקר חשיבות ס"ת הוא לא כשהוא מונח בארון, אלא כאשר פותחים אותו על הבימה וקוראים בו ולומדים ומעיינים בו והוגים בו כל מימיהם.

וזה הוא תכלית הימים הנוראים שעברו עלינו להגיע לשמחת תורה ולהכרזה "אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו", "אין עוד מלבדו", "אין עוד מלבדו", "אפס זולתו".

(בחו"ל היום "שמיני עצרת", ולמחרת "שמחת תורה". אומרים במעריב בחו"ל "ותודיענו" ומקדשים יקנה"ז).

יהי רצון שנזכה במהרה בימינו
לישב בסוכת עורו של ליתן
(וכמאמר חז"ל ב"ב עה.)
והרחמן יקים לנו את סוכת דוד הנופלת
בברכת חג שמח ומועדים לשמחה
ופתקא טבא לכל בית ישראל

לרפואת ר' יחיאל מיכל בן מרים גיטל	לרפואת ישי בנימין בן יעל
לרפואת פסח יהודה בן רבקה	לרפואת טעמא פרומט בת רחל ריקלא
לרפואת חיים עדרא הכהן בן שרה לאה	לרפואת מרגלית בת מרים שאשא
לרפואת דוד מאיר בן גילה לאה	לרפואת מצדה בת רחל
לרפואת ר' רפאל אליהו בן סעדה	לרפואת הינדא זיסל בת אסתר פראדל
לרפואת תניא ברכה בת נעמי	לרפואת ברינדל שרה בת ריצל צביה
לרפואת יהודה בן מעיין פרחא	לרפואת מרגלית חנה בת אסתר שרה

לע"נ הרב אליעזר צבי זצ"ל בן הרה"ח ר' דוד הי"ד
נלב"ע כ"ח אלול תשס"ז
ולע"נ רעייתו מרת רחל לאה ע"ה בת הרה"ח ר' חיים יהודה זצ"ל
נלב"ע כ"ח כסלו תשס"ט

לע"נ הרב מאיר אברהם בן סופי זצ"ל	לע"נ ר' יחזקאל ז"ל
לע"נ משה חי בן שמחה ז"ל	לע"נ רייזל בת ר' זאב דב ע"ה
לע"נ אליעזר בן עליזה זצ"ל	לע"נ פערלה בת מלכה ע"ה
לע"נ שלמה ירמיה בן רחל ז"ל	לע"נ מרים בת כוכבה ע"ה
לע"נ אברהם ישעיהו בן עליזה ז"ל	לע"נ חוה בת מרים ע"ה
לע"נ מרת עליזה בת מרים ע"ה	לע"נ חנה בת עיישה ע"ה
לע"נ מרת שושנה יפה בת ר' יעקב יהודה ע"ה	לע"נ סימה רחל בת גנדל ע"ה
לע"נ יוליה בת ארקדי ע"ה	לע"נ אבישי בן רות ז"ל

לעילוי נשמת מרת נעימה בת מזל ע"ה נלב"ע כ"ח באלול תנצ"ב.	לרפואת שלימה לר' יוסף בן דינה בתושחי	להצלחת ארטור יוסף בן נתנאל ורעייתו ובנו דוד שיחי' יהי רצון שימלא הי' כל משאלות לבם לטובה
אין לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה דפוס השושנים 02-5327402	לרפואת הרך הנולד חיים בן רבקה הדסה	הנצחות הארות והערות בטלפון 0527614526